

rammerne af den gældende lovgivning, besluttede justitsministeren i april 1991 at nedsætte et udvalg, som skulle vurdere behovet for en ændring af de retsregler, der i dag gælder for pressens informationssystemer, jf. nedenfor pkt. 3.

Udvalget skulle ifølge kommissoriet foretage en afvejning af de modstående hensyn mellem på den ene side enkeltpersoners interesse i beskyttelse af privatlivets fred og på den anden side hensynet til presse- og informationsfriheden.

Udvalget skulle i den forbindelse give en nærmere beskrivelse af, i hvilket omfang de omhandlede informationssystemer må indeholde hidtil ikke offentliggjort stof og nyredigeret stof m.v., og i hvilket omfang der fra de omhandlede registre må videregives oplysninger. Udvalget skulle endvidere overveje, om der for informationssystemerne ('pressens informationsregistre') bør udarbejdes regler, der bygger på samme principper som registerlovgivningens regler om registerindsigt og berigtigelse.

Udvalget, der bestod af medlemmer udpeget efter indstilling fra Danske Dagblades Forening og Dansk Journalistforbund og medlemmer med særlig presse- og registerretlig indsigt udpeget af Justitsministeriet, afgav sin betænkning i foråret 1992 (betænkning nr. 1233/1992 om pressens informationsregistre).

Ved afgivelsen af betænkningen delte udvalget sig i et flertal bestående af formanden og samtlige medlemmer på nær ét og et mindretal bestående af ét medlem. Udvalgsflertallets hovedsynspunkter findes i betænkningens kap. 5.

Flertallet har udarbejdet et udkast til lov om massemediers informationsdatabaser. Lovudkastet med bemærkninger findes i betænkningens kap. 6.

Udvalgsmindretallets synspunkter findes i betænkningens kap. 7.

3. Gældende regler.

3.1. Lov om private registres særlige bestemmelser om pressens informationsregistre.

Lov om private registre, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 2. oktober 1987, som ændret ved lov nr. 386 af 20. maj 1992, indeholder i kap. 2 c særlige bestemmelser om pressens informationsregistre.

Den oprindelige lov om private registre, lov nr. 293 af 8. juli 1978, indeholdt ingen særlige regler om pressens informationsregistre. I det omfang, pressens informationsregistre blev ført under anvendelse af edb, var de således omfattet af registerlovens almindelige regler.

I forbindelse med behandlingen af det forslag til ændring af lov om private registre, som justitsministeren fremsatte den 8. oktober 1986, rettede Danske Dagblades Forening henvendelse til Folketingets Retsudvalg med henblik på at få pressens edb-informationssøgssystemer undtaget fra registerloven, jf. Retsudvalgets bilag 51 til lovforslag 32/1986.

I besvarelsen af et spørgsmål fra Retsudvalget angående henvendelsen fra Danske Dagblades Forening redegjorde Justitsministeriet for en række modeller, som kunne overvejes, såfremt der ønskedes en anden regulering af pressens edb-registre end den, der fulgte af registerloven, jf. F.T. 1986/87, tillæg B, sp. 2621 ff.

Efter behandlingen i Retsudvalget, jf. F.T. 1986/87, tillæg B, sp. 2458 ff, blev resultatet indsættelse i lov om private registre af et særligt kap. 2 c om pressens informationsregistre, jf. lov nr. 383 af 10. juni 1987 om ændring af lov om private registre m.v. og lov om offentlige myndigheders registre.

Efter § 7 g, stk. 1, omfatter registerlovens almindelige regler ikke registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og som alene indeholder oplysninger, der er offentliggjort i et periodisk skrift. Sådanne registre er i stedet omfattet af bestemmelserne i § 7 g, stk. 2 – § 7 i. Omfatter et register imidlertid andet end allerede offentliggjort stof, er det omfattet af registerlovens almindelige regler, og vil ikke kunne inddrages under de mere lempelige bestemmelser i § 7 g, stk. 2 – § 7 i.

Pressens informationsregistre kan kun oprettes efter forudgående anmeldelse til Registertilsynet, som kan fastsætte nærmere vilkår for registrene til beskyttelse af de registreredes privatliv, herunder om samtykke fra den registrerede, sletning, ajourføring og sikkerhedsforanstaltninger mod, at registret misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab, jf. § 7 g, stk. 2 og 3.

Af videregivelsesreglerne i § 7 h følger, at en videregivelse kun kan ske til offentliggørelse i et periodisk skrift, medens anden videregivelse ikke må ske uden den registreredes samtykke, medmindre det følger af anden lovgivning. Det afgørende er således, hvad modtageren skal anvende oplysningerne til.

Disse videregivelsesregler er på den ene side lempeligere, end hvad der følger af lovens almindelige regler. Der skelnes således ikke mellem oplysninger om rent private forhold og andre oplysninger, ligesom videregivelse af oplysningerne som udgangspunkt forudsættes at finde sted. På den anden side er adgangen begrænset til en bestemt brugerreds. Videregivelse kan således ikke ske uden samtykke fra den, oplysningerne angår, til anden anvendelse end offentliggørelse i et periodisk skrift.